

[OCZĘTAŁY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.*

sg m N oczętały. ◇ I oczętałym. ◇ pl I m oczętał(e)mi.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Uparty, krnąbrny, oporny, zawzięty: wierzę że nie będzie taki żaden oczętały oćiec/ dla vprzeyej miłości Rzeczypośp: y namilżego lyna łwego/ żeby go nie miał opątrzyć z domu żywnością WerPublika 16, 9, 10, 13, 30, 47; WerSposób 22.

oczętały od czego: nie będą oczętałemi od tego/ aby niemieli fię przyłożyć [...] ná zápomożenie tego Skárbu świętego WerPublika 50.

cum inf: WerPublika 21; y to onus nie tylo ná fię/ ále y ná łucceffory łwe przyiąć nie iestem oczętały WerSposób 21 (Linde).

Synonimy: ociapły, odporny, uporny.